

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 44.703/3
VAN 1 JULI 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 9 juni 2008 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

Hoofdstuk II - Energie

Artikel 2

2. Het ontworpen artikel 18^{quinquies} van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt voorziet onder meer in het opleggen van openbaredienstverplichtingen aan de netbeheerders met betrekking tot de dienstverlening aan eindafnemers en aanvragers van een aansluiting op het distributienet. In het bestaande artikel 19, eerste lid, 1/, b), van dat decreet is evenwel reeds bepaald dat de Vlaamse Regering aan de netbeheerders openbaredienstverplichtingen kan opleggen die betrekking hebben op de aansluiting van de afnemers op het distributienet. De verhouding tussen beide bepalingen dient te worden uitgeklaard.

Artikel 4

3. In artikel 4 van het ontwerp moet worden aangegeven dat de erbij beoogde wijziging wordt aangebracht in het eerste lid van artikel 37, § 1, van het decreet van 17 juli 2000.

⁽¹⁾ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Artikelen 5 en 6

4. Bij artikel 5 van het ontwerp kan een gelijkaardige opmerking worden gemaakt als *sub* 2, met dien verstande dat moet worden verwezen naar artikel 18, 1/, b), van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt. Overigens zijn de openbardienstverplichtingen ten aanzien van de aardgasnetbeheerders opgenomen in de artikelen 18 tot 18*quater* van dat decreet, zodat de bij de artikelen 5 en 6 van het ontwerp ontworpen bepalingen in of na deze artikelen zouden moeten worden opgenomen.

Hoofdstuk III - Water

Artikel 12

5. In het ontworpen artikel 7, § 2, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending wordt het bezoekrecht geregeld van de waterleverancier en de in paragraaf 3 van dat artikel bedoelde controleambtenaren bij "gebruikers van waterdiensten".

Het is evenwel niet duidelijk wie precies met de woorden "gebruikers van waterdiensten" worden bedoeld, nu dat begrip niet wordt gedefinieerd in het decreet van 24 mei 2002.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde geantwoord:

"De gebruiker van waterdiensten is geïntroduceerd via de KRLW en door Vlaanderen ingevuld als zij die

- gebruik maken van de collectieve afvalwatersanering
- gebruik maken van de individuele afvalwatersanering (gebouwd of uitgebaat door de gemeenten, de particulier of de drinkwatermaatschappij)
- gebruik maken van het openbare waterdistributienetwerk
- gebruik maken van een eigen waterwinning

Onderlinge combinaties zijn mogelijk. De drinkwatermaatschappijen leveren geen dienst aan de gebruikers die uitsluitend over een eigenwaterwinning beschikken en die zelf instaan voor hun afvalwatersanering. Ook hier zou het moeten zijn 'de gebruiker van zijn diensten' zodat er enkel rechten en plichten zijn ten aanzien van de gebruiker die gebruik maakt van de diensten van

.../...

de drinkwatermaatschappij. De tekst van artikel 12 van het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij, kan het best als volgt aangepast worden:

«Art. 12. In artikel 7 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending wordt § 2 vervangen door: § 2. De waterleverancier en de in § 3 bedoelde controleambtenaren hebben het recht de woning en publieke gebouwen te bezoeken tussen acht en twintig uur met het oog op de in § 1 bedoelde controles en met het oog op de inventarisatie-, controle- en onderhoudstaken bij de gebruikers van de diensten van de exploitanten met betrekking tot de opvang, het gebruik, de afvoer en de zuivering van het aan de abonnees verstrekte water bestemd voor menselijke consumptie, hemelwater, grondwater, oppervlaktewater en gerecupereerd afvalwater, inclusief de hiervoor aangewende infrastructuur. Als toegang tot de woning of het publiek gebouw wordt geweigerd, brengt de waterleverancier de in § 3 bedoelde controleambtenaren hiervan op de hoogte. De controleambtenaren voeren in dit geval de in de § 1 bedoelde controles uit.»."

Met het tekstvoorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikelen 15 tot 19

6. De artikelen 15 tot 19 van het ontwerp strekken ertoe het voormelde decreet van 24 mei 2002 te wijzigen, met het oog op de oprichting van de reguleringsinstantie als een subentiteit binnen de Vlaamse Milieumaatschappij.

De vraag rijst of met die regeling de reguleringsinstantie, die aanvankelijk als een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid werd opgericht, nog voldoende waarborgen voor onafhankelijkheid, dat van een dergelijke instantie mag worden verwacht, blijft bezitten.

Bovendien is niet duidelijk hoe de reguleringsinstantie zich als subentiteit zal verhouden tot de Vlaamse Milieumaatschappij. Zo bepaalt artikel 14 van het decreet van 24 mei 2002 dat de reguleringsinstantie beschikt over een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en dat de Vlaamse Regering nadere regels kan bepalen met betrekking tot de financiële middelen ten behoeve van de reguleringsinstantie. Betekent dit dat de reguleringsinstantie als subentiteit van de Vlaamse Milieumaatschappij over een eigen begroting zal beschikken, en dat de Vlaamse Regering in een specifieke regeling kan voorzien wat die financiële middelen betreft, los van hetgeen eventueel bepaald zou zijn voor de rechtspersoon Vlaamse Milieumaatschappij, waarvan de reguleringsinstantie een subentiteit vormt?

.../...

Het verdient aanbeveling dat de decreetgever op deze punten opheldering zou verstrekken.

Hoofdstuk IV - Integraal Waterbeleid

Artikel 21

7. In het ontworpen artikel 12, § 1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid wordt een recht van voorkoop toegekend aan het Vlaamse Gewest en aan de Vlaamse Grondenbank voor onroerende goederen die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in afgebakende overstromingsgebieden en oeverzones die, respectievelijk, samenhangen met een waterweg behorende tot haar bevoegdheid en niet samenhangen met waterwegen. Indien de oeverzone of het overstromingsgebied samenhangt met een waterweg behorende tot de bevoegdheid van "Waterwegen en Zeekanaal" of "De Scheepvaart" is "Waterwegen en Zeekanaal" of "De Scheepvaart" al naargelang het geval, de initiatiefnemer en de begunstigde.

Uit de toelichting van de gemachtigde blijkt dat het de bedoeling is om ook aan de rechtspersonen "Waterwegen en Zeekanaal" en "De Scheepvaart" zelf, en dus naast het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Grondenbank, "rechtstreeks" eenzelfde recht van voorkoop toe te kennen.

Door het gebruik van een verschillende terminologie wordt evenwel verkeerdelijk de indruk gewekt dat dit niet het geval is, en dat op hen een ander "regime" van toepassing zal zijn.

8. Luidens het ontworpen artikel 12, § 1, zevende lid, van het decreet van 18 juli 2003 kan "de Vlaamse regering (...) nadere regels stellen betreffende de uitvoering van deze paragraaf".

Ofwel omvat die opdracht aan de Vlaamse Regering niets meer dan wat reeds vervat is in de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot

.../...

hervorming der instellingen. In dat geval is die opdracht overbodig en dient ze uit het ontwerp te worden weggelaten.

Ofwel reikt de aan de Vlaamse Regering verleende opdracht verder dan wat in de algemene uitvoeringsbevoegdheid is vervat, en dient in dat geval die opdracht nader te worden gepreciseerd.

Artikel 25

9. In het ontworpen artikel 17, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 wordt bepaald dat "de eigenaar van een onroerend goed (...) van de tot aankoop verplichte entiteit, de verwerving daarvan [kan] eisen indien hij aantoont dat, ten gevolge van de afbakening van een oeverzone of overstromingsgebied waarbinnen dit onroerend goed is gelegen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is of de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt".

Met het oog op de rechtszekerheid kan het aanbeveling verdienen in die ontworpen bepaling, of minstens in de memorie van toelichting, te preciseren wat onder het begrip "ernstig" *in casu* dient te worden verstaan.

Hoofdstuk VI - Bosdecreet

Artikel 33

10. In het ontworpen artikel 12, § 4, van het Bosdecreet van 13 juni 1990 wordt best ook een delegatie aan de Vlaamse Regering toegekend om te bepalen door wie de toegankelijkheidsregelingen worden opgesteld.

Artikel 34

11. Krachtens het huidige artikel 14 van het Bosdecreet is in de bossen en op de boswegen enkel gemotoriseerd verkeer toegelaten onder meer in de door de bosbeheerder vast te stellen bijzondere omstandigheden. Door de voorgenomen schrapping van de woorden "door de bosbeheerder vast te stellen" kan onduidelijkheid ontstaan betreffende de vraag door wie die bijzondere omstandigheden worden vastgesteld. Volgens de gemachtigde zal die kwestie worden geregeld in de toegankelijkheidsregelingen, bedoeld in het ontworpen artikel 12, § 4, van het Bosdecreet. Dit wordt best uitdrukkelijk in artikel 14 van het Bosdecreet bepaald.

12. Volgens de memorie van toelichting wordt met de wijziging van artikel 14 van het Bosdecreet ook beoogd het begrip "bijzondere omstandigheden" te "versmallen", in die zin dat het moet gaan om "daadwerkelijke bijzondere omstandigheden, t.t.z. noodgevallen". Er dient echter te worden vastgesteld dat die intentie geen neerslag heeft gevonden in de tekst van artikel 14 van het Bosdecreet, zoals dat artikel zal luiden na zijn wijziging.

Hoofdstuk VII - Decreet op het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu

Artikel 37

13. In het ontworpen artikel 7, tweede lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de bijlagen I tot IV bij dit decreet te wijzigen in functie van de toepassing van sommige bepalingen van de "Vogelrichtlijn" en de "Habitatrichtlijn".

Op zich bestaat er geen grondwettelijk bezwaar tegen de wijziging van decretale bepalingen door de Vlaamse Regering, indien die daartoe behoorlijk is gemachtigd door de decreetgever. Wel dient te worden opgemerkt dat zulk een regeling met zich kan brengen dat, indien bijvoorbeeld een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld tegen een bepaling van die bijlagen bij dat decreet, afhankelijk van wie die bepaling heeft aangenomen, een andere rechter zal dienen kennis te nemen van dit beroep.

Artikel 46

14. Luidens het ontworpen artikel 48, § 2, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 kunnen de natuurrichtplannen voor de in die bepaling vermelde gebieden en zones worden vastgesteld door de Vlaamse Regering of "haar gemachtigde". Uit het ontworpen artikel 49, § 2, van hetzelfde decreet lijkt te moeten worden afgeleid dat een gewestelijk natuurrichtplan bindende bepalingen bevat.

Er kan niet worden aanvaard dat de Vlaamse Regering zonder enige beperking haar bevoegdheid tot het vaststellen van een gewestelijk natuurrichtplan zou delegeren aan een ambtenaar.

Het is de Vlaamse Regering niet verboden om bepaalde van de aan haar toegekende bevoegdheden verder te delegeren. Zo kunnen bijvoorbeeld taken ter voorbereiding van een beslissing worden toevertrouwd aan een bepaald bestuur. Een beslissingsbevoegdheid kan daarentegen in beginsel enkel toegekend worden aan een lid van de Vlaamse Regering, met toepassing van artikel 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 over de Vlaamse instellingen en met inachtneming van de terzake geldende beginselen. Wel kan worden aanvaard dat voor het nemen van bepaalde individuele beslissingen, het betrokken lid van de Vlaamse Regering op zijn beurt deze bevoegdheid aan de administratie kan toevertrouwen, mits de grenzen van deze bevoegdheidsopdracht duidelijk worden aangegeven, bij voorkeur door concreet aan te geven in welke omstandigheden van de opgedragen bevoegdheid gebruik mag worden gemaakt, door de nodige criteria te bepalen waardoor de administratie zich bij het uitoefenen van de gedelegeerde bevoegdheid zal moeten laten leiden, en door de doeleinden te bepalen waarvoor die bevoegdheid mag worden gebruikt. Eventueel kan ook, ter vrijwaring van het beginsel van de eenheid van de uitvoerende macht en van de regel dat de ministers politieke verantwoording verschuldigd zijn aan het Vlaams Parlement, aan de bevoegde minister de mogelijkheid geboden worden om de handelingen van zijn "ondergeschikten" te herzien.

Het ontworpen artikel 48, § 2, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 zou dan ook moeten worden aangepast, in het licht van deze opmerking.

Hoofdstuk VIII - JachtdecreetArtikel 48

15. De inhoud van het bestaande artikel 12 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 zit vervat in de inhoud van de leden (niet: het lid) die aan dat artikel zouden worden toegevoegd. Artikel 12 van het Jachtdecreet dient dan ook te worden vervangen door die leden.

Hoofdstuk IX - MestdecreetArtikel 56

16. In het ontworpen artikel 23, § 1, 5/, tweede lid, van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen schrappen men de woorden "artikel 23, § 1, 5/, van het Mestdecreet, en" en ",5/," en in het ontworpen artikel 23, § 1, 5/, derde lid, van hetzelfde decreet dient het woord "vermenigvuldiging" te worden vervangen door het woord "optelling".

Artikel 69

17. In artikel 69, e), van het ontwerp dient de vermelding van artikel 81 te worden geschrapt, nu dit artikel wordt opgeheven bij artikel 71 van het ontwerp.

Artikel 72

18. Gevraagd of er producenten zijn die de in het ontworpen artikel 83, § 4, van het decreet van 22 december 2006 bedoelde superheffing wel hebben betaald, en zo ja, of zij, indien ze voldoen aan de voorwaarden die bij het ontworpen bepaling worden opgelegd, dan alsnog het bedrag van de betaalde superheffing kunnen terugvorderen, heeft de gemachtigde aan de auditeur-verslaggever het volgende geantwoord:

.../...

"Voor zover ons bekend zijn er geen producenten die de hier bedoelde superheffing al hebben betaald, doch die op basis van de voorwaarden die hier worden opgelegd, geen of een lagere superheffing zouden verkrijgen. Mocht bij de afhandeling van deze regeling blijken dat er wel dergelijke producenten zouden zijn, kunnen deze al betaalde superheffingen teruggegeven worden. Volgens het oude Meststoffendecreet verjaren de vorderingen rond de heffingen immers maar 5 jaar na het ontstaan. Aangezien de huidige regeling effect heeft op de superheffingen voor de productie jaren 2004, 2005 en 2006, is de termijn waarbinnen een vordering kan ingesteld worden, nog niet verstreken. Voor de betrokken producenten zullen de bestaande superheffingen voor deze jaren dan ook ingetrokken worden en eventueel vervangen worden door een lagere superheffing. In geval dan zou blijken dat de ingetrokken superheffing reeds betaald is, kan deze teruggegeven worden op basis van het principe van de onverschuldigde betaling."

Gelet op deze toelichting verdient het aanbeveling, met het oog op de rechtszekerheid, dat in het decreet van 22 december 2006 een bepaling zou worden opgenomen die in het recht van terugvordering voorziet.

Hoofdstuk X - Milieuvergunningen

Artikel 76

19. Met het ontworpen artikel 21, § 1, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt een systeem van stilzwijgende weigeringsbeslissing ingesteld.

Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, er reeds meerdere malen heeft op gewezen, dient dergelijk procédé beter uitzondering te blijven, aangezien er ernstige bezwaren aan verbonden zijn op het vlak van de rechtszekerheid en de waarborgen voor de rechtzoekende. Onder meer zijn dergelijke impliciete weigeringsbeslissingen niet formeel gemotiveerd en worden zij niet bekendgemaakt of betekend. Bovendien lijkt het invoeren van een systeem van stilzwijgende weigeringsbeslissing moeilijk verzoenbaar met de beginselen van "goed bestuur" en behoorlijke regelgeving.

Hoofdstuk XII - Wijziging van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Artikel 90

20. Het is niet duidelijk naar welke bepalingen van artikel 12 van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming wordt verwezen in het ontworpen artikel 16, § 3, van hetzelfde decreet.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde geantwoord:

"Het gaat om de voorwaarden, vermeld in § 1 en § 2 van artikel 12 van het Bodemdecreet, meer bepaald de voorwaarden tot vrijstelling van de verplichting tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering bij nieuwe bodemverontreiniging die gelden voor de exploitant en gebruiker (§ 1) en voor de eigenaar (§ 2).

In de gelijkaardige bepaling opgenomen in het Bodemdecreet (artikel 25, § 2) voor historische bodemverontreiniging wordt wel verwezen naar de specifieke paragrafen van de vrijstelling van saneringsplicht (artikel 23, § 1 of § 2 van het Bodemdecreet). Een aanpassing in dezelfde zin van het nieuw ontworpen § 3 van artikel 16 van het Bodemdecreet zou dan ook aangewezen zijn."

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 93

21. In het ontworpen artikel 63, § 2, tweede lid, van het decreet van 27 oktober 2006 wordt aan de Vlaamse Regering delegatie verleend om "nadere regelen vast [te stellen] betreffende de wijziging of aanvulling van een conformverklaard bodemsaneringsproject of een conformverklaard beperkt bodemsaneringsproject".

Het is niet duidelijk welke "nadere regelen" de Vlaamse Regering zal kunnen vaststellen op grond van die delegatiebepaling. Die delegatie dient dan ook te worden gepreciseerd.

Artikel 105

22. Artikel 105 van het ontwerp strekt ertoe artikel 123 van het decreet van 27 oktober 2006 te vervangen.

In het ontworpen 123, § 1, wordt bepaald dat als een handelaar of een vennootschap "die eigenaar is van een risicoground" failliet wordt verklaard, op initiatief van de curator een oriënterend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd op de risicoground. In het ontworpen artikel 123, § 2, wordt bepaald dat als een vennootschap "die eigenaar is van een risicoground" in vereffening wordt gesteld, op initiatief van de vereffenaar een oriënterend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd op de risicoground.

De artikelen 34 en 35 van hetzelfde decreet voorzien in eenzelfde verplichting, respectievelijk, voor de curator, maar dan voor het geval waarin een handelaar of een vennootschap "die een risico-inrichting exploiteert" failliet wordt verklaard, en voor de vereffenaar, maar dan voor het geval waarin een vennootschap "die een risico-inrichting exploiteert" in vereffening wordt gesteld.

Het is niet duidelijk hoe het ontworpen artikel 123, §§ 1 en 2, van het decreet van 27 oktober 2006 zich zal verhouden tot de artikelen 34 en 35 van hetzelfde decreet, nu in het bestaande artikel 123, §§ 1 en 2, ook gewag wordt gemaakt van een handelaar of een vennootschap "die een risico-inrichting exploiteert" en dit artikel blijkbaar was afgestemd op de artikelen 34 en 35 van het decreet.

De stellers van het ontwerp dienen bijgevolg te onderzoeken of ook de artikelen 34 en 35 van het decreet niet dienen te worden gewijzigd, teneinde deze af te stemmen op het ontworpen artikel 123, §§ 1 en 2, van het decreet van 27 oktober 2006.

23. Luidens het ontworpen artikel 123, § 4, van het decreet van 27 oktober 2006 kan de Vlaamse Regering "nadere regelen vaststellen ter uitvoering van dit artikel".

Gevraagd wat precies wordt bedoeld met "nadere regelen", heeft de gemachtigde geantwoord:

.../...

"De nadere regelen hebben betrekking op de modaliteiten van de melding door de curator/de vereffenaar van de vaststelling dat de vennootschap in falings/in vereffening eigenaar is van een risicogronde(n): o.a. de wijze en inhoud van melding en de instantie aan wie gemeld wordt (OVAM)."

Die opdracht aan de Vlaamse Regering lijkt niets meer te omvatten dan wat reeds vervat is in de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. In dat geval is die opdracht overbodig en mag die dan ook uit het ontwerp worden weggelaten.

Indien de stellers van het ontwerp er evenwel zouden voor opteren om toch in een uitdrukkelijke delegatiebepaling te voorzien, dient deze te worden gepreciseerd.

Artikel 110

24. Artikel 110 strekt ertoe in artikel 150, § 1, van het decreet van 27 oktober 2006 een verwijzing toe te voegen naar artikel 85 van hetzelfde decreet.

Gelet op die toevoeging is het evenwel niet duidelijk naar welke beslissing in artikel 85 van het decreet van 27 oktober 2006 precies wordt verwezen, aangezien in dat artikel 85 geen gewag wordt gemaakt van een beslissing.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde geantwoord:

"Het gaat om de beslissingen van de OVAM houdende conformverklaring van het risicobeheersplan (artikel 85 juncto artikel 50, § 1 Bodemdecreet), de beslissing van de OVAM waarbij de voorwaarden en de termijn voor de uitvoering van de risicobeheersmaatregelen in het conformiteitsattest van het risicobeheersplan worden vastgesteld (artikel 85 juncto artikel 52 en 53 Bodemdecreet).

Uit de vraag van de auditeur blijkt inderdaad dat het op basis van de artikelsverwijzing niet duidelijk is om welke beslissingen van de OVAM het gaat. Omwille van de rechtszekerheid wordt voorgesteld om artikel 110 van het Ontwerp van Verzameldecreet te wijzigen in die zin dat artikel 150, § 1 volledig wordt vervangen.

Tekstvoorstel:
Art. 110. Artikel 150, § 1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

«§ 1. Het administratief beroep, vermeld in artikel 146, beperkt zich tot een marginale toetsing waarbij de Vlaamse Regering uitspraak doet over de manifeste onredelijkheid van de bestreden beslissing van de OVAM.»".

Met dat tekstvoorstel kan worden ingestemd.

Artikel 113

25. Gelet op het ontworpen artikel 156, tweede lid, van het decreet van 27 oktober 2006 (artikel 114 van het ontwerp), dient in artikel 155, § 1, van hetzelfde decreet, dat wordt gewijzigd bij artikel 113, 1/, van het ontwerp, ook gewag te worden gemaakt van artikel 156 van het decreet.

Hoofdstuk XIII - Wijzigingen aan titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikelen 117 tot 120

26. Met de artikelen 117 tot 120 van het ontwerp wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Deze titel werd ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen".

Luidens artikel 43, eerste lid, van het decreet van 21 december 2007 bepaalt de Vlaamse Regering de datum waarop dat decreet in werking treedt. De Vlaamse Regering heeft tot op heden nog geen uitvoeringsmaatregel genomen opdat het decreet uitwerking zou krijgen.

Aangezien voormelde titel XVI nog niet in werking is getreden, en met de artikelen 117 tot 120 van het ontwerp de materiële rechtzetting van foutieve verwijzingen en de aanpassing aan nieuwe regelgeving wordt beoogd, dienen de voorgenomen wijzigingen dan ook te worden aangebracht in de betrokken bepalingen van het decreet van 21 december 2007. De stellers van het ontwerp moeten er daarbij wel op toezien dat

.../...

de artikelen 117 tot 120 van het ontwerp eerder in werking treden dan de voornoemde titel XVI.

Artikel 121

27. Artikel 121 strekt ertoe "afdeling VIII van hoofdstuk III van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI «Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen» bestaande uit artikel 37 tot en met 40" te vervangen.

Erop gewezen dat de voormelde afdeling VIII van hoofdstuk III ook een artikel 36 bevat, en gevraagd naar het lot van dit artikel, heeft de gemachtigde het volgende tekstvoorstel gedaan:

"Art. 121. Afdeling VIII van Hoofdstuk III van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI «Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen», bestaande uit artikel 36 tot en met 40, wordt vervangen door wat volgt:

«Afdeling VIII. - Wijzigingen aan het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Art. 36. Artikel 156 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 37. In artikel 160 van hetzelfde decreet wordt de eerste zin geschrapt.

Art. 38. In artikel 161, § 1, van hetzelfde decreet worden de woorden «156,» geschrapt.

Art. 39. Artikel 172 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:
«Art. 172. Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten worden het toezicht en de bestuurlijke handhaving uitgeoefend en worden veiligheidsmaatregelen genomen volgens de regels, bepaald in de hoofdstukken III, IV en VII van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.»

Art. 40. Artikel 173 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:
«Art. 173. Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststelling en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieumisdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.»".

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

.../...

Aangezien ook afdeling VIII van hoofdstuk III van het decreet van 21 december 2007 nog niet in werking is getreden, moeten ook hier de stellers van het ontwerp erop toezien dat artikel 121 eerder in werking treedt dan de voornoemde afdeling VIII.

Hoofdstuk XIV - Aslasten

Artikel 123

28. Het ontworpen artikel 56, tweede lid, van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 (artikel 123, 1/, van het ontwerp) dient, wat betreft de personen die onderworpen zijn aan de erin vervatte verbodsbepaling, duidelijker te worden geredigeerd (vergelijk met artikel 37, § 2, van de wet van 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg).

Artikel 125

29. Het ontworpen artikel 60, § 1, tweede lid, van het decreet van 19 december 1998 betreft de hypothese van verval of verjaring² van de strafvordering. Er kan dan ook in die bepaling bezwaarlijk worden bepaald dat de vrijgave van de geconsigneerde administratieve geldboete de strafvordering doet vervallen, nu de strafvordering per hypothese reeds verjaard is. De genoemde bepaling dient derhalve te worden herzien.

Artikel 126

30. De wijziging die met artikel 126, 1/, van het ontwerp wordt beoogd, dient te gebeuren in het vierde lid van artikel 60*bis*, § 3, van het decreet van 19 december 1998, en niet in het derde lid van die bepaling.

⁽²⁾ De verjaring is een grond van verval van de strafvordering, zodat er niet afzonderlijk melding van dient te worden gemaakt.

31. Een gelijkaardige wijziging als die welke met artikel 126, 1/, van het ontwerp wordt beoogd, moet worden aangebracht in artikel 60*bis*, § 2, zesde lid, van het decreet van 19 december 1998.

Hoofdstuk XV - Landbouw en Visserij

Artikel 127

32. In het ontworpen artikel 1, § 2, van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren wordt gewag gemaakt van een aantal Europese richtlijnen en beschikkingen. In zoverre daarmee beoogd wordt te verwijzen naar omzettingsregels van andere lidstaten van de Europese Unie dan België, is dit de enig mogelijke verwijzingsmethode nu bezwaarlijk gewag kan worden gemaakt van de regelgeving van alle lidstaten waarbij die omzetting is gebeurd. Voor zover echter door de verwijzing naar die richtlijnen en beschikkingen ook een verwijzing wordt beoogd naar de interne regelgeving waarbij die normen worden omgezet, dient te worden verwezen naar de relevante internrechtelijke regels.

Hoofdstuk XVI - Inwerkingtreding

Artikelen 130, 131 en 133

33. De artikelen 130, 131 en 133 strekken ertoe een aantal bepalingen retroactief in werking te laten treden.

In dat verband moet worden opgemerkt dat de niet-retroactiviteit van decreten een waarborg is die tot doel heeft rechtsonzekerheid te voorkomen en die vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat iedereen op redelijke wijze de gevolgen van een bepaalde handeling zou kunnen voorzien, op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht van decreten kan enkel worden

verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang ³.

Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen bepalingen hierin valt in te passen, kan deze worden gebillijkt. Met name zal dienen te worden nagegaan of de retroactiviteit van sommige bepalingen van het ontworpen decreet geen afbreuk doet aan bestaande rechten, in welk geval ze ontoelaatbaar zou zijn.

Bij gebreke van een inzicht in alle relevante feitelijke gegevens, moet de Raad van State zich ertoe beperken op dit punt een voorbehoud te maken.

Slotopmerking

34. Het ontwerp zou kunnen worden aangevuld met een bepaling die de Vlaamse Regering machtigt om de inwerkingtreding van de artikelen van het ontworpen decreet af te stemmen op de inwerkingtreding van de bepalingen die worden gewijzigd.

⁽³⁾ Cfr. bijv. Grondwettelijk Hof, nr. 28/2007, 21 februari 2007, B.4.3.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd en Mevr. G. SCHEPPERS en K. BAMS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS